

عنوان مقاله:

ماهیت و کارکرد تصویر نمادین در شعر نیما

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات زبان و ادبیات غنایی، دوره 8، شماره 29 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سیدفائض درخوش - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران.

شمس الحاجیه اردلانی - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران.

سیداحمد حسینی کازرونی - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران.

خلاصه مقاله:

تصویر از اساسی ترین اصطلاحات نقد ادبی و از مباحث بنیادی بلاغت امروز است. این مقاله بر آن است که ویژگی و کارکرد تصویر نمادین شعر نیما را بررسی نماید. بنابراین نماد و همچنین شاخصه های ایماژ نمادین در شعر نیما با بحث از: گنگی ذاتی، تاویل پذیری و چند معنایی، وحدت ایده و تصویر و ساختار ارگانیک تبیین شده، و به نظم افکار و احساسات و القای احساس و عاطفه، دو نقش و کارکرد مهم ساختار تصویر در شعر نیما پرداخته شده است. این پژوهش توصیفی- تحلیلی از نوع کیفی و کتابخانه ای است. هدف از مقاله حاضر ارزیابی تصاویر شعر نیما از منظر منطق تخیلی خاص و بررسی کیفیت نظام ایماژی در شعر او با تکیه بر نظریه های زیبایی شناسی ادبی مدرن و مطابقت آن با مکتب های ادبی است. یافته ها گویای آن است که ماهیت، کارکرد و فرآیند تصویر نمادین با توجه به نگرش او به مکتب های ادبی، متفاوت است. با توجه به طرح مسایل اجتماعی و سیاسی و گرایش نیما به وقایع اجتماعی، قلمرو معنایی این ساختار از تصویر در شعر او، نمادگرایی انسانی- اجتماعی است و ساختار اندامیک نماد، یکی از شاخصه های بارز تصویرگری نمادین در شعر نیما است.

کلمات کلیدی:

نماد، تصویرنمادین، کارکرد تصویر، نیما

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1279465>

